

A thick dark blue vertical bar is positioned on the left side of the page. From its base, several thin, light grey lines curve upwards and outwards, creating an abstract, organic shape.

Μέθοδος συγγραφής διδασκτικών σεναρίων

Ινστιτούτο Πολιτισμού, Δημοκρατίας
και Εκπαίδευσης

Πάτρα, 2020

Περιεχόμενα

Τίτλος διδακτικού σεναρίου	3
Περίληψη.....	3
Λέξεις – κλειδιά.....	3
Article title.....	3
Abstract	3
Keywords.....	3
Βασικά κεφάλαια της εργασίας.....	3
Γραφή της εργασίας	4
Βιβλιογραφικές Παραπομπές	4
▪ Παραπομπές σε αυτοτελή βιβλία	4
▪ Παραπομπές σε αυτοτελή μεταφρασμένα βιβλία	4
▪ Παραπομπές δεύτερου επιπέδου	4
▪ Παραπομπές σε άρθρα περιοδικών.....	4
▪ Παραπομπές σε κεφάλαια συλλογικών τόμων.....	5
▪ Παραπομπές σε πρακτικά συνεδρίων	5
▪ Παραπομπές σε ιστοσελίδες.....	5
▪ Παραπομπές νόμων	5
▪ Ξενόγλωσσοι όροι – φράσεις.....	5
Ταυτότητα του διδακτικού σεναρίου.....	6
1. Εισαγωγή.....	6
2. Θεωρία.....	6
2.1. Αποσαφήνιση εννοιών.....	7
2.2. Διδακτικές προσεγγίσεις του γνωστικού αντικειμένου.....	7
2.2.1. Λίγα λόγια για τη διδακτική ενότητα του συγκεκριμένου σεναρίου	7
2.3. Διδακτικοί στόχοι	7
3. Μεθοδολογία.....	8
3.1. Δείγμα – Διδακτική ομάδα υλοποίησης του σεναρίου	8
3.2. Μέσα για την υλοποίηση του διδακτικού σεναρίου.....	8
3.3. Εργαλεία διαγνωστικής αξιολόγησης.....	8
4. Πρόγραμμα παρέμβασης	9
5. Αποτελέσματα του διδακτικού σεναρίου	9
▪ Σχέδια διδασκαλίας με αναμενόμενα αποτελέσματα	10
6. Συμπεράσματα – Προτάσεις.....	10

Βιβλιογραφία	10
Ελληνόγλωσση	10
Ξενόγλωσση	10
Βιογραφικά στοιχεία συγγραφέα	10

Τίτλος διδακτικού σεναρίου

Όνοματεπώνυμο συγγραφέα/συγγραφέων

Περίληψη

Σε κάθε διδακτικό σενάριο ο συγγραφέας ανάλογα με το μέγεθός του κάνει μια συνοπτική παρουσίαση της εργασίας. Για εργασίες, για παράδειγμα, 4000-4500 λέξεων αρκεί μια περίληψη 100-130 λέξεων. Η περίληψη περιλαμβάνει:

- τη βασική θεωρητική ιδέα του διδακτικού σεναρίου,
- το σκοπό και στόχο του,
- μια γενική αναφορά στην προεργασία του και
- ένα γενικό συμπέρασμα.

Λέξεις – κλειδιά

Article title

Abstract

Εδώ μπαίνει η περίληψη του άρθρου μεταφρασμένη στην αγγλική γλώσσα.

Keywords

Βασικά κεφάλαια της εργασίας

Κάθε επιστημονική εργασία εκτός από την περίληψη αποτελείται από πέντε βασικά κεφάλαια ως εξής: 1. Εισαγωγή, 2. Θεωρία, 3. Μεθοδολογία, 4. Πρόγραμμα παρέμβασης, 5. Αποτελέσματα του διδακτικού σεναρίου, 6. Συμπεράσματα – Προτάσεις.

Κάθε διδακτικό σενάριο, για να έχει επιστημονική υπόσταση, πρέπει να απαρτίζεται από τριών ειδών κείμενα ως εξής:

1. Παράθεση: Κείμενα που αντιγράφουμε επακριβώς από βιβλίο, άρθρο ή άλλη επιστημονική εργασία. Τα κείμενα αυτά εμφανίζονται στην εργασία σε εισαγωγικά και με παραπομπή στο υποσέλιδο. Ο αριθμός της παραπομπής μπαίνει έξω από τα εισαγωγικά και πριν το σημείο στίξης.

2. Μνεία: Κείμενα που ουσιαστικά αποτελούν το νόημα μιας παραγράφου, σελίδας, άρθρου ή βιβλίου. Τα κείμενα αυτά εμφανίζονται στην εργασία χωρίς εισαγωγικά, με παραπομπή στο τέλος της παραγράφου του νοήματος. Η παραπομπή μπαίνει στο κάτω μέρος της σελίδας και ο αριθμός μπαίνει στο τέλος κάθε παραγράφου που παραπέμπεται και πριν το σημείο στίξης.

3. Προσωπική κρίση: Η προσωπική άποψη και παρουσία του συγγραφέα στην εργασία οφείλει να είναι εμφανής. Ο συγγραφέας κρίνει, συγκρίνει, σκιαγραφεί, τοποθετείται, εμβαθύνει επί του θέματος. Οι παρεμβάσεις του συντελούν στη σύνθεση των επιμέρους στοιχείων της εργασίας, διαμορφώνουν τη συνολική συνοχή της και κατ' επέκταση στοιχειοθετούν το επίπεδο της επιστημονικής εργασίας.

Φροντίστε στην εργασία που θα συγγράψετε να εντοπίζονται τα παραπάνω τρία είδη κειμένων.

Γραφή της εργασίας

Τα κεφάλαια μαζί με τα υποκεφάλαια τους καθώς και ολόκληρη η εργασία να γράφονται με πεζοκεφαλαία. Να μη χρησιμοποιείται κεφαλαιογράμματα γραφή.

Βιβλιογραφικές Παραπομπές

Οι βιβλιογραφικές παραπομπές εισάγονται υπό μορφή υποσημειώσεων στο τέλος κάθε σελίδας και μπορεί να έχουν τις εξής μορφές:

▪ Παραπομπές σε αυτοτελή βιβλία

Γεωργογιάννης, Π. (1999), Θέματα Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης. Αθήνα: Gutenberg, σ. 110.

{Επώνυμο συγγραφέα}, {Αρχικό ονόματος}. {(χρονολογία έκδοσης)}, {Τίτλος βιβλίου}. {Πόλη έκδοσης}: {Εκδοτικός Οίκος}, {αρ. σελίδων}.

▪ Παραπομπές σε αυτοτελή μεταφρασμένα βιβλία

Bernstein, B. (1989), Παιδαγωγικοί κώδικες και κοινωνικός έλεγχος, (μτφρ.) Ι. Σολομών. Αθήνα: Αλεξάνδρεια, σ.σ. 150-151.

{Επώνυμο συγγραφέα}, {Αρχικό ονόματος}. {(χρονολογία έκδοσης)}, {Τίτλος βιβλίου}, {(μτφρ.) όνομα μεταφραστή}. {Πόλη έκδοσης}: {Εκδοτικός Οίκος}, {αρ. σελίδων}.

▪ Παραπομπές δεύτερου επιπέδου

Όταν στο κείμενο αναφέρεται μια θεωρία, όπως για παράδειγμα *Η θεωρία ανάπτυξης της πολιτισμικής ταυτότητας*, η οποία διατυπώθηκε από τον Jackson και η ανάκτηση των πληροφοριών έγινε από το βιβλίο του Γ. Κλεφτάρα, τότε δεν αναφέρεται κανένα από τα ονόματα στο κείμενο και η παραπομπή γίνεται ως εξής:

Jackson (1975). Στο: Κλεφτάρας Γ., (2003), Ο ρόλος της πολιτισμικής ταυτότητας στην ψυχολογική συμβουλευτική ατόμων διαφορετικής κουλτούρας. Πρακτικά Ημερίδας, Διαπολιτισμική Συμβουλευτική, Αθήνα: ΕΚΕΠ, σ.14.

{Επώνυμο συγγραφέα}, {Αρχικό ονόματος}. {(χρονολογία έκδοσης)}, Στο: {Επώνυμο συγγραφέα}, {Αρχικό ονόματος}. {(χρονολογία έκδοσης)}, {Τίτλος βιβλίου}. {Πόλη έκδοσης}: {Εκδοτικός Οίκος}, {αρ. σελίδων}.

▪ Παραπομπές σε άρθρα περιοδικών

Μήτσης, Ν. (2002), Η δεξιότητα της ομιλίας υπό το πρίσμα της επικοινωνιακής προσέγγισης της ελληνικής ως δεύτερης ή ξένης γλώσσας. Στο: Διαπολιτισμική Εκπαίδευση – Ελληνικά ως Δεύτερη ή Ξένη Γλώσσα, τόμ. 2, σ.σ. 4-10.

{Επώνυμο συγγραφέα}, {Αρχικό ονόματος}. {(χρονολογία έκδοσης)}, {Τίτλος άρθρου}. Στο: {Τίτλος Περιοδικού}, {αρ. τόμου ή τεύχους}, {αρ. σελίδων}.

▪ **Παραπομπές σε κεφάλαια συλλογικών τόμων**

Μάρκου, Γ. (1997), Σχολική και κοινωνική (επαν)ένταξη παλιννοστούντων μαθητών: η σκοπιά των γονέων. Στο: Ε. Σκούρτου (επιμ.), Θέματα Διγλωσσίας και Εκπαίδευσης. Αθήνα: Νήσος, σ.σ. 103-137.

{Επώνυμο συγγραφέα}, {Αρχικό ονόματος}. {(χρονολογία έκδοσης)}, {Τίτλος κεφαλαίου}. Στο: {Αρχικό Ονόματος Επιμελητή}. {Επώνυμο Επιμελητή} (επιμ.), {Τίτλος Βιβλίου}. {Πόλη έκδοσης}: {Εκδοτικός Οίκος}, {αρ. σελίδων}.

▪ **Παραπομπές σε πρακτικά συνεδρίων**

Γαλάνης, Γ., Πρεντουλή, Δ. (2002), Αλβανόφωνοι δάσκαλοι μέσα σε ελληνικές τάξεις. Πρόκληση ή αναγκαιότητα για την ελληνική κοινωνία;. Στο: Π. Γεωργογιάννης (επιμ.) (2002), *Διαπολιτισμική Εκπαίδευση – Ελληνικά ως Δεύτερη ή Ξένη γλώσσα*, τόμ. ΙΙ, Πρακτικά 4^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου (Πάτρα 28 Ιουνίου-1 Ιουλίου 2001). Πάτρα, σ.σ. 44-62.

{Επώνυμο συγγραφέα}, {Αρχικό ονόματος}. {(χρονολογία έκδοσης)}, {Τίτλος Εισήγησης}. Στο: {Αρχικό Ονόματος Επιμελητή}. {Επώνυμο Επιμελητή} (επιμ.) (χρονολογία έκδοσης), {Τίτλος Βιβλίου, Αριθ. Τόμου}. {Πρακτικά Συνεδρίου (Χώρος και Ημερ/νία Διεξαγωγής Συνεδρίου)}. {Πόλη έκδοσης}: {Εκδοτικός Οίκος}, {αρ. σελίδων}.

▪ **Παραπομπές σε ιστοσελίδες**

Οι παραπομπές σε ιστοσελίδες θα πρέπει να γίνονται σύμφωνα με το παρακάτω πρότυπο και να αναφέρεται η ημερομηνία προσπέλασης της κάθε ιστοσελίδας.

Cornes, A., Intercultural Empathy. Στο: <http://www.global-excellence.com/getfile.php?g=40> (προσπελάστηκε στις 5/1/2009)

{Επώνυμο συγγραφέα}, {Αρχικό ονόματος}, {Τίτλος Άρθρου}. Στο: (πλήρης διεύθυνση ιστοσελίδας) (προσπελάστηκε στις: ημερομηνία προσπέλασης του άρθρου στο διαδίκτυο)}

▪ **Παραπομπές νόμων**

Οι νόμοι παραπέμπονται όπως κάθε βιβλιογραφική παραπομπή και σύμφωνα με το παρακάτω παράδειγμα:

Φ.Ε.Κ. 199/τ.Α' (02-10-2008), Νόμος 3699/2008, *Ειδική αγωγή και εκπαίδευση ατόμων με αναπηρία ή με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες*.

Σε περίπτωση που η παραπομπή αναφέρεται σε συγκεκριμένη παράγραφο του νόμου, η παραπομπή θα πρέπει να περιλαμβάνει και την παράγραφο.

▪ **Ξενόγλωσσοι όροι – φράσεις**

Οι ξενόγλωσσοι όροι – φράσεις θα πρέπει να παραπέμπονται στο υποσέλιδο, να μεταφράζονται στα ελληνικά και η μετάφραση τους να ενσωματώνεται στο κείμενο.

Όλα τα ονόματα και οι χρονολογίες πρέπει να τοποθετούνται στο υποσέλιδο ως παραπομπές και να μην εμφανίζονται στο κείμενο. Για τις εργασίες δεν χρησιμοποιούμε το σύστημα APA, αλλά το αριθμητικό σύστημα.

Ταυτότητα του διδακτικού σεναρίου

Τίτλος:

Διδακτικό αντικείμενο:

Διδακτική ενότητα:

Εμπλεκόμενες γνωστικές περιοχές:

Μέθοδοι: Να αναφέρεται η συγκεκριμένη μέθοδος διδασκαλίας που θα χρησιμοποιηθεί, όπως π.χ. αναλυτικοσυνθετική, διερευνητική, βιωματική, ομαδοσυνεργατική, επικοινωνιακή, μαθητοκεντρική κ.λπ.

Διάρκεια σε ώρες διδασκαλίας:

Τάξη:

Αριθμός διδασκόμενων: Αγόρια: Κορίτσια:

Τόπος υλοποίησης:

1. Εισαγωγή

Η εισαγωγή αριθμείται με τον αριθμό 1 και με βάση αυτή την αρίθμηση αριθμούνται όλα τα κεφάλαια και υποκεφάλαια της εργασίας.

Στην εισαγωγή:

- γίνεται μια συνοπτική παρουσίαση του διδακτικού προβλήματος στο συγκεκριμένο γνωστικό αντικείμενο, το οποίο ο συγγραφέας επιδιώκει να αναβαθμίσει,
- αιτιολογείται η επιλογή της διδακτικής ενότητας και
- παρουσιάζεται συνοπτικά η δομή του διδακτικού σεναρίου.

Το μέγεθος της εισαγωγής εξαρτάται από το είδος της εργασίας. Για διδακτικά σενάρια 4000-4500 λέξεων, η εισαγωγή δεν μπορεί να ξεπερνά τις 250-350 λέξεις.

2. Θεωρία

Η Θεωρία του διδακτικού σεναρίου αποτελεί το δεύτερο βασικό κεφάλαιο και περιλαμβάνει τα εξής ενδεικτικά υποκεφάλαια: 2.1. Αποσαφήνιση εννοιών, 2.2. Διδακτικές προσεγγίσεις του γνωστικού αντικειμένου, 2.2.1. Λίγα λόγια για τη διδακτική ενότητα του συγκεκριμένου σεναρίου, 2.3. Διδακτικοί στόχοι.

2.1. Αποσαφήνιση εννοιών

Στην αποσαφήνιση εννοιών γίνεται μια συνοπτική παρουσίαση των βασικών εννοιολογικών εργαλείων της εργασίας. Ως εκ τούτου, το κεφάλαιο αυτό θα πρέπει να έχει ως υποκεφάλαια τις βασικές συγκεκριμένες έννοιες ως λέξεις ή φράσεις και όχι ως συμπλέγματα λέξεων ή φράσεων.

Η κάθε αποσαφήνιση έννοιας για το εύρος μιας εργασίας 4000-4500 λέξεων δεν πρέπει να ξεπερνά τις 150-200 λέξεις.

Σε κάθε αποσαφήνιση, επομένως, γίνεται μια αναφορά στους ποικίλους ορισμούς ή αποχρώσεις ορισμών που συναντώνται στη βιβλιογραφία για την εν λόγω έννοια. Στο τέλος της αποσαφήνισης του κάθε όρου, όμως, αναφέρεται εκείνος ο ορισμός της έννοιας ή η απόχρωση που υιοθετείται για τη συγκεκριμένη εργασία. Η αποσαφήνιση πραγματοποιείται η καθεμιά χωριστά ως υποκεφάλαιο του κεφαλαίου «Αποσαφήνιση όρων» ως εξής:

2.1.1.

2.1.2.

2.1.3.

κ.λπ.

2.2. Διδακτικές προσεγγίσεις του γνωστικού αντικειμένου

Στο κεφάλαιο αυτό είναι απαραίτητο να αναφερθούμε στη βασική ιδέα ή στις βασικές ιδέες των διαφόρων διδακτικών προσεγγίσεων που υπάρχουν στην ελληνική και διεθνή βιβλιογραφία σχετικά με τη διδασκαλία του συγκεκριμένου γνωστικού αντικειμένου. Ο συγγραφέας οφείλει να αιτιολογήσει την επιλογή της διδακτικής μεθοδολογίας, την οποία θα ακολουθήσει στη διδασκαλία του, και να την τεκμηριώσει με σαφήνεια.

2.2.1. Λίγα λόγια για τη διδακτική ενότητα του συγκεκριμένου σεναρίου

Ο συγγραφέας οφείλει να παρουσιάσει συνοπτικά την ενότητα που σκοπεύει να διδάξει έτσι, ώστε κάθε αναγνώστης να είναι ενήμερος. Οφείλει, δηλαδή, να παρουσιάσει συνοπτικά τη μαθησιακή ύλη, την οποία θα επεξεργαστεί με την ομάδα του, και να διατυπώσει τις βασικές κατευθύνσεις, τις οποίες θα ακολουθήσει κατά την διδασκαλία με βάση τη διδακτική μεθοδολογία που επέλεξε.

2.3. Διδακτικοί στόχοι

Κάθε διδάσκων πριν την έναρξη της διδασκαλίας θέτει συγκεκριμένους στόχους σχετικά με το τι πρέπει να γνωρίζουν οι μαθητές μετά το τέλος του διδακτικού σεναρίου και τη διδακτική ενότητα, την οποία πρόκειται να διδάξει. Προσαρμόζει τους στόχους

αυτούς ανάλογα με την ομάδα υλοποίησης του σεναρίου και τα εποπτικά μέσα που θα χρησιμοποιήσει.

Κατασκευάζει κλίμακα που περιλαμβάνει όλα όσα οι μαθητές και οι μαθήτριες πρέπει να γνωρίζουν με το τέλος της διδασκαλίας του σεναρίου.

Πριν την έναρξη της διδασκαλίας του σεναρίου ο εκπαιδευτικός μοιράζει την κλίμακα στους μαθητές για να καταγράψει τις γνώσεις που κατέχουν ήδη στο συγκεκριμένο θέμα που θα διδάξει. Με την ολοκλήρωση της διδασκαλίας μοιράζει πάλι την ίδια κλίμακα για να διαπιστώσει τι γνωρίζουν οι μαθητές μετά τη διδασκαλία. Αφαιρεί τις επιδόσεις που είχε ο κάθε μαθητής στην αρχική κλίμακα και ό,τι μένει είναι το όφελος του μαθητή από την διδασκαλία που προσέφερε.

Τα σχέδια διδασκαλίας είναι έγκυρα, όταν συνοδεύονται με ερευνητικά αποτελέσματα. Με τον τρόπο αυτό το σενάριο αποκτά μία αξία, καθώς ο εκπαιδευτικός γνωρίζει την πραγματική προσφορά του και οι μαθητές αυτοαξιολογούνται.

3. Μεθοδολογία

3.1. Δείγμα – Διδακτική ομάδα υλοποίησης του σεναρίου

Διδακτική ομάδα αποτελεί κάθε τμήμα ή ομάδα ατόμων με την οποία πραγματοποιείται μια διδακτική διαδικασία. Τέτοια τμήματα είναι όλα τα μαθητικά και φοιτητικά σύνολα σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης από την προσχολική μέχρι το πανεπιστήμιο και τη δια βίου μάθηση. Τα τμήματα αυτά λειτουργούν ή οφείλουν να λειτουργούν στο πλαίσιο κάθε διδακτικού σεναρίου εν είδει εργαστηρίων. Είναι απαραίτητο λοιπόν ο συγγραφέας και διδάσκων να παρουσιάσει με σαφήνεια τα χαρακτηριστικά των μελών της εργαστηριακής ομάδας, στην οποία θα απευθυνθεί και με την οποία θα συνεργαστεί στο πλαίσιο του διδακτικού του σεναρίου, όπως ακριβώς ο ερευνητής περιγράφει το δείγμα της ερευνάς του.

3.2. Μέσα για την υλοποίηση του διδακτικού σεναρίου

Στην εφαρμογή κάθε διδακτικού σεναρίου ο συγγραφέας και διδάσκων είναι απαραίτητο να παρουσιάσει τα μέσα που θα χρησιμοποιήσει, το λόγο για τον οποίο τα επέλεξε και το στόχο στον οποίο αποσκοπεί η χρήση τους. Οφείλει, επίσης, να αναφερθεί στον τρόπο με τον οποίο θα αξιοποιηθούν στις δραστηριότητες που θα αναλάβουν οι συμμετέχοντες της διδακτικής ομάδας στο πλαίσιο του σεναρίου. Οι δραστηριότητες αυτές θα πρέπει να παρουσιαστούν με κατανοητό και εύληπτο τρόπο, ώστε να είναι εύκολο κάθε εκπαιδευτικός να χρησιμοποιήσει το συγκεκριμένο σχέδιο διδασκαλίας ή να στηριχτεί σε αυτό, ώστε να κατασκευάσει ένα αντίστοιχο που θα το εφαρμόσει αποτελεσματικά στη τάξη του.

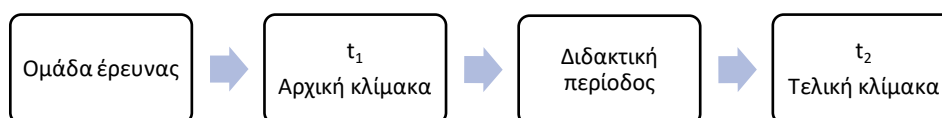
3.3. Εργαλεία διαγνωστικής αξιολόγησης

Στο πλαίσιο ενός σύγχρονου και ανοιχτού σχολείου με αυτόνομη λειτουργία, κάθε εκπαιδευτικός έχει στη διάθεσή του μια διδακτική ομάδα τα άτομα της οποίας

αποτελούν ένα «εργαστήριο». Δεν είναι, δηλαδή, μόνο διδασκόμενοι αλλά και εργαστηριακοί συνεργάτες του, που λειτουργούν ως υποκείμενα της έρευνάς και της διδασκαλίας του.

Για την εφαρμογή και τη διαγνωστική αξιολόγηση του διδακτικού σεναρίου, ο εκπαιδευτικός οφείλει να μελετά καλά το γνωστικό περιεχόμενο και να προγραμματίζει με ακρίβεια, όσα σκοπεύει να διδάξει, ώστε να είναι σε θέση να διαπιστώνει με την ίδια ακρίβεια τα βασικά σημεία και τις γνώσεις που πρέπει να αποκτηθούν από τους μαθητές με την ολοκλήρωση της διδασκαλίας.

Σχήμα 1. Παρουσίαση της Ερευνητικής αξιολόγησης των μαθητών και της διδασκαλίας

Κατασκευάζει λοιπόν την κλίμακα και καλεί τους μαθητές σε χρόνο t_1 να τη συμπληρώσουν πριν την έναρξη της διδακτικής περιόδου ως *αρχική κλίμακα*, όπως φαίνεται στο Σχήμα 1. Με τον τρόπο αυτό θα διαπιστώσει τις προϋπάρχουσες γνώσεις των μαθητών στο αντικείμενο, που σκοπεύει να διδάξει.

4. Πρόγραμμα παρέμβασης

Στο κεφάλαιο αυτό παρουσιάζεται αναλυτικά η δομή του διδακτικού σεναρίου και ο τρόπος εφαρμογής του, δηλαδή τα στάδια του προγράμματος παρέμβασης.

Ανάλογα με το σενάριο ο διδάσκων οφείλει να παρουσιάσει όλες τις διδακτικές ενέργειες, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν μετά τη συμπλήρωση της αρχικής κλίμακας τόσο από τον ίδιο όσο και από τους διδασκόμενους στη συγκεκριμένη διδακτική παρέμβαση. Με άλλα λόγια, πρέπει να παρουσιαστούν όλα εκείνα τα στοιχεία, τα οποία είναι απαραίτητα ώστε ο αναγνώστης να αντιληφθεί ακριβώς τι συνέβη κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας.

Με την ολοκλήρωση της διδασκαλίας, και σε χρόνο t_2 δίνει στους μαθητές εκ νέου την αρχική κλίμακα για να τη συμπληρώσουν ως τελική αυτή τη φορά κλίμακα και διαπιστώνει τη διαφορά των επιδόσεων των μαθητών.

5. Αποτελέσματα του διδακτικού σεναρίου

Στο κεφάλαιο αυτό παρουσιάζονται τα αποτελέσματα του διδακτικού σεναρίου και γίνεται παρουσίαση της αρχικής και της τελικής κλίμακας με ανάλογη στατιστική επεξεργασία των δεδομένων.

Τα δεδομένα, τα οποία αποκτά ο ερευνητής από την εφαρμογή της κλίμακας, επεξεργάζονται με την εξής διαδικασία:

1. Εισαγωγή των δεδομένων στο πρόγραμμα SPSS Statistics

2. Εφαρμογή του κριτηρίου t-test στα δεδομένα των αρχικών και τελικών επιδόσεων των μαθητών για την εξαγωγή στατιστικών συμπερασμάτων
3. Εφαρμογή του κριτηρίου t-test στα δεδομένα των επιδόσεων των μαθητών στην τελική και επαναληπτική κλίμακα για την εξαγωγή στατιστικών συμπερασμάτων

Η διαδικασία αυτή μπορεί να εφαρμοστεί είτε στο σύνολο των μαθητών είτε ανά μαθητή ξεχωριστά.

- **Σχέδια διδασκαλίας με αναμενόμενα αποτελέσματα**

Στην περίπτωση αυτή το σχέδιο-πρόταση είναι προϊόν και απαύγασμα της εκπαιδευτικής εμπειρίας του συγγραφέα. Αυτό σημαίνει ότι δεν έχουμε μια πραγματική διδακτική εφαρμογή στην τάξη και επομένως δεν πρόκειται για έρευνα. Επομένως, δεν υπάρχουν συγκεκριμένα μαθησιακά αξιολογημένα αποτελέσματα με βάση τα οποία ο ερευνητής μπορεί να διαπιστώσει το βαθμό βελτίωσης των μαθητών στο συγκεκριμένο μάθημα.

Αυτό όμως που υπάρχει είναι ένα σχέδιο, το οποίο στηρίζεται σε συγκεκριμένες εμπειρίες που απέκτησε ο συγγραφέας στο πλαίσιο πολύχρονων διδακτικών διαδικασιών. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να παρουσιάζονται συγκεκριμένα *αναμενόμενα αποτελέσματα*, τα οποία μπορεί κάποιος να διαπιστώσει αν εφαρμόσει το προτεινόμενο πρόγραμμα στην τάξη.

Όλοι οι εκπαιδευτικοί, πάντως, και στις περιπτώσεις αυτές θα ήταν καλύτερο στην παρουσίαση ενός διδακτικού σεναρίου να παρουσιάζουν ερευνητικά αποτελέσματα, ώστε το σενάριο να είναι έγκυρο και να αποτελεί κίνητρο και για άλλους εκπαιδευτικούς να το εφαρμόσουν.

6. Συμπεράσματα – Προτάσεις

Βιβλιογραφία

Ελληνόγλωσση

Ξενόγλωσση

Βιογραφικά στοιχεία συγγραφέα